

Arrest

nr. 222 977 van 20 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. COPPENS
Noordlaan 78/3
9200 DENDERMONDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juni 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. COPPENS en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen in 2012 en heeft zich op 10 april 2019 vluchteling verklaard.

1.2. Op 28 mei 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd diezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Benin City op 24 augustus 1974. U volgde de lagere school en één jaar middelbaar onderwijs in Benin City. Vervolgens, toen u ongeveer zeventien jaar oud was, verhuisde u naar Lagos, waar u bij P.(...) (een vriend van de familie) ging wonen in Festac. Sinds uw jeugd had u een vriendje met wie u opgroeide en met wie u een seksuele relatie had, F.(...) heette hij. Ook in Lagos kwam F.(...) u regelmatig opzoeken en in het weekend zou u hem soms opzoeken in Benin City. U woonde tot 1999 in het appartement van P.(...) in Festac, tot hij overleed en u begon te bekijken hoe u naar Europa kon komen. U reisde over land en kwam in 2000 in Spanje aan. In 2004 ontmoette u uw eerste vrouw, met wie u trouwde begin 2005, hoewel u ook nog relaties had met mannen. In april 2005 kreeg u verblijfsdocumenten op basis van dit huwelijk, de documenten waren geldig tot april 2010. Eind 2005 ging u voor ruim twee weken naar Nigeria, op bezoek bij uw familie, waarna u terugkeerde naar Spanje. U werkte gedurende twee jaar in Spanje, terwijl u nog samen was met uw vrouw. In 2008 keerde u terug naar Nigeria voor de begrafenis van uw moeder, zij overleed in april 2008. In mei of juni 2008 kwam u in Nigeria aan en in juni woonde u de begrafenis van uw moeder bij. Terzelfdertijd had u een affaire met D.O.(...), een man. De zussen van uw moeder wilden de erfenis opstrijken in uw plaats. Eén van hun zoons, een lid van de Black Axe beweging, overviel u thuis, samen met verschillende anderen. Uw vliegtuigticket en verschillende bezittingen werden meegenomen. U ging 's anderendaags naar de politie. Toen u echter met twee politieagenten aankwam bij het huis van de zus wiens zoon u overvallen had, werd u er door hen van beschuldigd een dief te zijn en met mannen te slapen. Vervolgens werd u terug meegenomen naar het politiestation en na twee nachten werd u overgebracht naar de Oko gevangenis, waar u drie maanden verbleef. Begin 2009, omstreeks februari, kon u Nigeria verlaten. Na enkele maanden in Niger en anderhalf jaar in Marokko, nam u de boot naar Spanje, waar u in februari 2011 aankwam. U ging naar Zwitserland in april of mei 2011 en onderging er een operatie. Na zes maanden werd u via een Dublinprocedure overgebracht naar Spanje, van waaruit u opnieuw naar Zwitserland reisde. In Zwitserland onderging u verdere behandeling, tot men u weer naar Spanje wilde sturen. U besloot naar België te komen, waar u aankwam in november 2012. Enkele weken later ontmoette u uw huidige partner, met wie u intussen twee kinderen heeft. Van 22 maart 2017 tot 5 april 2017 verbleef u reeds in het Centrum voor Illegalen te Merksplas, waarna een Dublin procedure werd opgestart, hoewel u geen asielaanvraag indiende. Op 14 februari 2019 werd u na een controle door de Belgische autoriteiten opnieuw overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Merksplas (hierna CIM). Op 10 april 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten, vanuit het gesloten centrum waar u verbleef, twee dagen voor een repatriëring die gepland stond op 12 april 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt zowel in Nigeria als in Europa homoseksuele relaties gehad te hebben (zie notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS, p. 11, 12) en in 2008, toen u in Nigeria was naar aanleiding van de begrafenis van uw moeder, door de zussen van uw moeder beschuldigd te zijn geweest van homoseksuele contacten, waarop u enige tijd in de gevangenis doorbracht (zie CGVS p. 12, 19).

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze de seksuele geaardheid aan te tonen, mag het CGVS van een asielzoeker die stelt homoseksuele relaties gehad te hebben, wel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden

van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn seksuele geaardheid of partnerkeuze, een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. Bij uw relaas over de seksuele contacten die u had en de problemen die u vervolgens in Nigeria zou gekend hebben, kunnen echter verschillende opmerkingen gemaakt worden.

Vooreerst dient opgemerkt dat u uw problemen naar aanleiding van de relaties die u met mannen had bijzonder laattijdig hebt ingeroepen als asielmotief. U wachtte bovendien bijzonder lang vooraleer u een verzoek om internationale bescherming indiende.

Uit uw dossier (zie documenten Dublinprocedure) en uit uw verklaringen blijkt dat u in Spanje nooit een asielaanvraag indiende, enkel uw vingerafdrukken werden genomen (CGVS p. 3). U stelt voor het eerst in Spanje toegekomen te zijn in het jaar 2000, nadat u in Nigeria reeds een groot deel van uw jeugd en kindertijd een homoseksuele relatie had (CGVS p.), waar niemand in Nigeria ooit vermoedens over had (CGVS p. 15). Pas toen u in Europa toekwam begreep u dat u in Nigeria ernstig vervolgd kon worden voor het aangaan van homoseksuele relaties (CGVS p. 14, 15) en dat het grote problemen zou geven binnen uw familie, indien ze het zouden weten (CGVS p. 14). Ook in Spanje had u relaties met mannen, maar u vroeg nooit asiel aan, ook al kreeg u pas een legaal verblijf in 2005, na een huwelijk met een Nederlandse vrouw die in Spanje werkte (CGVS p. 6, 12). U beweert bovendien reeds in 2006 door uw moeder geconfronteerd te zijn met de vraag of u met mannen slaapt, wat u ontkende (CGVS p. 11). In 2011 kwam u opnieuw illegaal in Spanje aan, aangezien het verblijf dat u in Spanje had op basis van uw huwelijk in 2005, afliep in april 2010 (CGVS p. 6). Uw vingerafdrukken werden genomen, maar u diende nog steeds geen asielaanvraag in, ook al zou u intussen uw land verlaten hebben na concrete beschuldigingen en zelfs een periode in de gevangenis omwille van seksuele contacten met mannen (CGVS p. 6, 11, 12). Wel ging u naar Zwitserland, waar u een andere naam opgaf en een medische behandeling onderging (CGVS p. 3, 4). Na een Dublinoverdracht naar Spanje ging u opnieuw naar Zwitserland, om verdere medische behandeling te ondergaan (CGVS p. 4). Nadat u opnieuw naar Spanje gestuurd zou worden via een Dublinoverdracht, vertrok u uit Zwitserland, zonder dat uw asielrelaas er ooit beoordeeld werd (aangezien er telkens een Dublinprocedure werd opgestart, zie administratief dossier), en kwam u naar België (CGVS p. 7). U stelt in november 2012 in België aangekomen te zijn. De Zwitserse autoriteiten verklaren dat u op 4 december 2012 uit Zwitserland gevlucht was, waardoor een geplande Dublinoverdracht niet kon plaatsvinden (zie het antwoord van het Staatssecretariaat voor Migratie op de vraag tot overname van de Dublin Unit België in het administratief dossier). In 2017 verbleef u twee weken in het CIM, maar nog steeds vroeg u geen asiel aan in België. Toen u aan het begin van uw opsluitingsperiode gevraagd werd of u redenen had waarom u niet naar uw eigen land kon terugkeren, liet u na enige problemen in uw thuisland te vermelden, en stelde u slechts dat u uw kinderen niet wilde achterlaten (zie vragenlijst d.d. 23/3/2017). Ook toen men u via een Dublinprocedure wou overdragen aan Spanje of Zwitserland vroeg u geen asiel aan (zie vragen tot overname i.k.v. een Dublinprocedure in het administratief dossier). Tenslotte werd u na een controle door de autoriteiten op 14 februari 2019 opnieuw overgebracht naar het CIM. Tijdens uw verhoor diezelfde dag verklaarde u, gevraagd waarom u niet terugkeerde naar uw land van herkomst, dat u een gezin heeft in België, maar dat u geen familie of vrienden meer heeft in uw thuisland. U gaf bovendien aan geen andere bezwaren te hebben tegen een terugkeer naar uw land. (Zie formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling d.d. 14/2/2019). De volgende dag verklaarde u expliciet dat u voorlopig geen internationale bescherming wilde vragen en desgevraagd verklaarde u opnieuw dat u niet kan terugkeren naar uw land omdat u een zwangere vrouw en kinderen heeft in België (zie verslag i.k.v. hoorrecht d.d. 15/2/2019 door de sociaal assistente te Merksplas). Pas op 10 april 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten, na bijna twee maanden in detentie en amper twee dagen voor een repatriëring die gepland stond op 12 april 2019 (zie administratief dossier). Ook op het moment dat u internationale bescherming verzocht, liet u na uw relaties met mannen te vermelden, u vermeldde wel een detentie in Nigeria in 2008, maar niet de oorzaak ervan. U maakte slechts melding van uw lidmaatschap van een Nigeriaanse sekte en stelde problemen te hebben gekregen met familieleden die lid waren van een andere sekte. Gevraagd of u nog andere problemen had met autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard, antwoordde u ontkennend. (Zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 24/4/2019, aan u voorgelezen en door u ondertekend.) Pas toen u door een medewerker van het CGVS gehoord werd op uw verblijfplaats in Merksplas, verklaarde u, na de pauze die u doorbracht met uw advocaat, dat u relaties met mannen had en dat deze eveneens verband hielden met uw problemen (CGVS p. 11). Gezien deze bijzondere laattijdigheid, ten eerste van uw asielaanvraag in het algemeen en ten tweede van het motief met betrekking tot homoseksuele relaties op zich, kunnen reeds bij voorbaat ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw bewering in Nigeria relaties met mannen gehad te hebben en bij uitbreiding bij uw bewering niet naar Nigeria te kunnen

terugkeren. Zeker aangezien u meermaals ontkende in Nigeria enige problemen te verwachten indien u zou terugkeren, tenzij het gescheiden raken van uw gezin (zie supra).

Gevraagd waarom u wachtte tot april 2019 om internationale bescherming (voorheen asiel) te vragen, stelde u dat men u al naar het CIM bracht in 2017 en dat uw advocaat u zei dat u het recht had hier te blijven op basis van uw kinderen. Daardoor zou u gedacht hebben dat u geen asiel moest vragen. (CGVS p. 14.) Zoals hierboven werd beschreven, was u in het verleden al verschillende keren illegaal in Europa en had u meerdere keren de gelegenheid om asiel aan te vragen, zowel in Spanje als in België, doch liet u telkens na dit te doen. Zowel de Spaanse autoriteiten (zie antwoord Dublinverzoek) als uzelf (CGVS p. 3) verklaren dat u nooit asiel aanvraagde in Spanje, hoewel u zelf iets anders verklaarde wanneer u pas in het CIM terechtkwam (zie verslagen d.d. 14/2/2019 en 15/2/2019, waarnaar hierboven reeds werd verwezen). U bleef nooit lang genoeg in Spanje om uw asielaanvraag effectief beoordeeld te zien en ook in België wachtte u maar liefst zeven jaar vooraleer asiel aan te vragen. Dat u kinderen heeft is hierbij niet relevant, ten eerste omdat u pas in 2014 een eerste kind kreeg, terwijl u verklaarde reeds sinds eind 2012 (illegaal) in België te zijn (CGVS p. 7, 11). Het feit dat u pas meer dan tien jaar na uw problemen met uw familie in Nigeria bescherming verzocht in België, is een belangrijke indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en **tast de ernst van de door u beweerde vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade fundamenteel aan.**

Met betrekking tot uw beweerde homoseksuele relatie met F.(...), de enige relatie die u voor uw eerste vertrek uit Nigeria (uit vrije wil) zou zijn aangegaan (CGVS p. 13, 15, 16), kan het volgende opgemerkt worden.

U kan geenszins aannemelijk maken dat u, in een homofobe samenleving zoals Nigeria, jarenlang een homoseksuele relatie had, al sinds uw kindertijd.

Aanvankelijk stelt u dat u op uw 15 of 16 jaar voor het eerst met een jongen sliep, F.(...) genaamd. U stelt dat F.(...) een goede vriend was en bevestigt dat jullie eerst gewone vrienden waren. (CGVS p. 13, 14.) Gevraagd hoe deze vriendschap dan evolueerde naar een seksuele relatie, stelt u dat jullie het elke keer deden als jullie samen waren, dat jullie douches namen en samen masturbeerden. (CGVS p. 14) Opnieuw gevraagd hoe dit begon, stelt u dat u reeds toen u acht of negen jaar oud was probeerde seks te hebben met uw vriendje. (CGVS p. 14) Hoewel de relatie duurde tot u 20 of 21 jaar oud was, stelt u met betrekking tot F.(...) nooit twijfels gehad te hebben met betrekking tot het onderhouden van relaties met een andere man (CGVS p. 16). Gevraagd hoe u zich voelde toen u zich realiseerde dat u op mannen viel, terwijl dit niet geaccepteerd is in uw land, stelt u vaagweg dat u het wist toen u naar Europa kwam, in 1999 of 2000. Erop gewezen dat u ook in Nigeria de relatie reeds verborgen hield en opnieuw gevraagd hoe u zich daarbij voelde, bij het feit dat jullie zich moesten verbergen, stelt u slechts dat u het inderdaad verborg, dat u vrienden was en bij elkaar ging eten. (CGVS p. 15.) **Het is opvallend dat u in de context van een land als Nigeria, waar homoseksualiteit sterk veroordeeld wordt door de maatschappij in het algemeen en waar homoseksuele daden zelfs strafbaar zijn, geen enkele twijfel, angst of frustratie lijkt te voelen in verband met uw homoseksuele relatie,** die u nochtans omschrijft als liefdevol (CGVS p. 15). Het ligt nochtans binnen de verwachtingen dat iemand die in een homofob klimaat leeft en ontdekt dat hij homoseksuele gevoelens heeft, niet alleen positieve, liefdevolle gevoelens ervaart, maar ook last heeft van gevoelens van twijfel, angst, frustratie,... Uw verklaringen over uw eerste, langdurige homoseksuele relatie in Nigeria, komen dan ook bijzonder weinig doorleefd over.

U stelt dat u zich pas realiseerde dat het (homoseksuele relaties onderhouden) in Nigeria niet echt geaccepteerd is toen u naar Europa kwam. Gevraagd of u het dan voordien niet verborgen hield, als u niet wist dat het een probleem was, stelt u dat u niet wist dat je zou opgesloten worden of dat het tegen de wet was, maar dat u wel wist dat ze het niet leuk vonden. (CGVS p. 14, 15.). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat homoseksuele relaties in Nigeria in de jaren negentig ook reeds verboden waren, dat er erg negatief over gesproken werd en dat de meesten homoseksuelen hun relatie daarom verborgen hielden, uit vrees voor ernstige vervolging (zie informatie in het administratief dossier). Van iemand die jarenlang een homoseksuele relatie onderhield, tot op het ogenblik dat hij een volwassen man was, kan niet aangenomen worden dat hij pas na zijn 25e, op het moment dat hij in Europa aankwam, beseftte dat men door het onderhouden van homoseksuele relaties in Nigeria in ernstige problemen kan komen, zowel in de familie als voor het gerecht.

Ook uw verklaringen over de aanvang van uw affaire met D.O.(...), de man met wie in 2008 een affaire gehad zou hebben, zijn weinig doorleefd. U ontmoette David nadat u in Nigeria aankwam. Gevraagd hoe u begreep dat hij ook op mannen viel, stelt u dat hij heel de tijd bij u was en u hem in uw buurt toeliet (CGVS p. 12). Gevraagd wanneer u begreep dat hij ook op mannen viel stelt u dat het na enkel dagen was en herhaalt u dat hij steeds in uw buurt was. Gevraagd hoe jullie het dan duidelijk maakten aan elkaar, stelt u slechts dat u het hem duidelijk probeerde te maken. Gevraagd hoe u dat deed stelt u dat jullie samen sliepen, dat hij in uw kamer was en u hem toegang gaf tot u spullen. (CGVS p. 12, 13.) Gezien de homofobe samenleving waar u zich bevindt op dat moment, en de risico's die het aangaan van een homoseksuele affaire met zich meebrengen, zeker op een moment dat u pas terug in het land bent en iedereen u wil zien (CGVS p. 12) zou men verwachten dat u meer doorleefde verklaringen kan geven over de manier waarop dergelijke (door de maatschappij sterk veroordeelde) affaire tot stand komt.

Uw verklaringen over de homoseksuele relaties die u in Nigeria zou aangegaan zijn kunnen in het geheel niet overtuigen.

Ook uw verklaringen over de specifieke problemen die u zouden verhinderen terug te keren, overtuigen niet. Zoals reeds opgemerkt vroeg u bijzonder laattijdig asiel of bescherming aan, terwijl van een verzoeker die stelt te vrezen voor zijn leven of vrijheid, verwacht wordt dat hij onmiddellijk na aankomst in een veilig land zal proberen zijn verblijf te regulariseren.

Met betrekking tot uw bewerking deel uit te maken van de Eiye sekte, terwijl uw familie deels uitgemaakt zou hebben van de Aye of Black Axe sekte, dient te worden opgemerkt dat u niet blijkt te weten dat leden van de Eiye sekte ook wel de Airlords genoemd worden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), noch kent u de betekenis van het woord Eiye (CGVS p. 17, 18), waardoor uw bewerking deel uitgemaakt te hebben van deze sekte sterk onder druk komt te staan.

Met betrekking tot de problemen die u met de Black Axe sekte gehad zou hebben, blijken deze in feite het gevolg te zijn van de familiale problemen die u gehad zou hebben naar aanleiding van de erfenis die uw moeder achterliet. U stelt immers dat uw neef u beroofde naar aanleiding van een landconflict dat u had met zijn moeder, na de begrafenis van uw eigen moeder in juni 2008 (CGVS p. 17). Uit uw dossier blijkt echter dat u in 2017 verklaarde dat uw vrouw (die u pas in 2012 leerde kennen), meermaals telefonisch met uw moeder sprak. Ook verklaart u in 2017 dat uw moeder oogproblemen heeft, maar dat zij in Lagos een handelszaak heeft en een kleine woonst waar ze altijd verbleven heeft. U vermeldt op geen enkel moment dat zij reeds overleden zou zijn. (Zie onderzoek naar wettelijke samenwoning, verslag van het interview met u en uw vrouw OSADOLOR Glory op 3/7/2017.) Deze verklaringen zijn strijdig met uw verklaringen voor het CGVS, waar u (in 2019) beweert dat uw moeder in 2008 reeds overleden is. Indien dit het geval was, zou zij nooit contact gehad kunnen hebben met uw vrouw, die u pas in 2012 leerde kennen, volgens uw verklaringen voor het CGVS en volgens uw beider verklaringen tijdens het interview in 2017. **Uw beweerde problemen in Nigeria in 2008, die volledig volgden uit een conflict naar aanleiding van het overlijden van uw moeder, verliezen dan ook alle geloofwaardigheid.**

Bovendien blijkt uit uw dossier dat u er niet voor terugschrikt uw verklaringen aan te passen naargelang de procedure waarin uw zich bevindt, wat uw algemene geloofwaardigheid sterk aantast.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U legt identiteitsdocumenten van uw kinderen voor, welke niet meteen relevant zijn met betrekking tot bovenstaande redenering. U legt eveneens enkele vervoersbewijzen tussen Geraardsbergen (waar u woont) en Antwerpen of Brussel voor, welke uw homoseksuele contacten ter plaatse zouden moeten aantonen. Dergelijke documenten staven slechts uw verplaatsing naar Brussel of Antwerpen, zij geven geen informatie over wat u daar ging doen. U stelde tijdens uw interview dat u nog medische documenten kon voorleggen en documenten in verband met uw verblijf in Nigeria in 2008 (CGVS p. 20). Tot op heden, meer dan vijf werkdagen na uw gehoor in het CIM, mocht het CGVS echter niets ontvangen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) voor verder onderzoek. In uiterst ondergeschikte orde vraagt hij om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de volgende stukken: prints van het online profiel van verzoeker op de website www.tagged.com (stuk 4), medische documenten (stuk 5), en notities van zijn raadsman tijdens het persoonlijk onderhoud (stuk 6).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Verzoeker voert aan problemen te hebben gekend in Nigeria omwille van de homoseksuele relaties die hij er zou hebben aangegaan en omdat hij deel uitmaakt van de Elye sekte terwijl zijn familie deel van de Aye of Black Axe sekte zouden hebben uitgemaakt. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij laattijdig een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, (ii) zijn verklaringen over de homoseksuele relaties die hij in Nigeria zou aangegaan zijn niet overtuigen, en (iii) geen geloof wordt gehecht aan de problemen die hij met de Black Axe sekte zou gehad hebben.

2.3.2.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen valabele argumenten bijbrengt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat

verzoeker geenszins aantoonbaar een nood te hebben aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen.

2.3.2.3. Vooreerst vormt verzoekers laattijdig verzoek om internationale bescherming, een contra-indicatie voor de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming en getuigt bezwaarlijk van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. Ook het gegeven dat verzoeker zijn problemen naar aanleiding van de relaties die hij met mannen had bijzonder laattijdig heeft ingeroepen als asielmotief, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande op goede gronden het volgende aangeduid:

“Uit uw dossier (zie documenten Dublinprocedure) en uit uw verklaringen blijkt dat u in Spanje nooit een asielaanvraag indiende, enkel uw vingerafdrukken werden genomen (CGVS p. 3). U stelt voor het eerst in Spanje toegekomen te zijn in het jaar 2000, nadat u in Nigeria reeds een groot deel van uw jeugd en kindertijd een homoseksuele relatie had (CGVS p.), waar niemand in Nigeria ooit vermoedens over had (CGVS p. 15). Pas toen u in Europa toekwam begreep u dat u in Nigeria ernstig vervolgd kon worden voor het aangaan van homoseksuele relaties (CGVS p. 14, 15) en dat het grote problemen zou geven binnen uw familie, indien ze het zouden weten (CGVS p. 14). Ook in Spanje had u relaties met mannen, maar u vroeg nooit asiel aan, ook al kreeg u pas een legaal verblijf in 2005, na een huwelijk met een Nederlandse vrouw die in Spanje werkte (CGVS p. 6, 12). U beweert bovendien reeds in 2006 door uw moeder geconfronteerd te zijn met de vraag of u met mannen slaapt, wat u ontkende (CGVS p. 11). In 2011 kwam u opnieuw illegaal in Spanje aan, aangezien het verblijf dat u in Spanje had op basis van uw huwelijk in 2005, afliep in april 2010 (CGVS p. 6). Uw vingerafdrukken werden genomen, maar u diende nog steeds geen asielaanvraag in, ook al zou u intussen uw land verlaten hebben na concrete beschuldigingen en zelfs een periode in de gevangenis omwille van seksuele contacten met mannen (CGVS p. 6, 11, 12). Wel ging u naar Zwitserland, waar u een andere naam opgaf en een medische behandeling onderging (CGVS p. 3, 4). Na een Dublinoverdracht naar Spanje ging u opnieuw naar Zwitserland, om verdere medische behandeling te ondergaan (CGVS p. 4). Nadat u opnieuw naar Spanje gestuurd zou worden via een Dublinoverdracht, vertrok u uit Zwitserland, zonder dat uw asielsrelaas er ooit beoordeeld werd (aangezien er telkens een Dublinprocedure werd opgestart, zie administratief dossier), en kwam u naar België (CGVS p. 7). U stelt in november 2012 in België aangekomen te zijn. De Zwitserse autoriteiten verklaren dat u op 4 december 2012 uit Zwitserland gevlucht was, waardoor een geplande Dublinoverdracht niet kon plaatsvinden (zie het antwoord van het Staatssecretariaat voor Migratie op de vraag tot overname van de Dublin Unit België in het administratief dossier). In 2017 verbleef u twee weken in het CIM, maar nog steeds vroeg u geen asiel aan in België. Toen u aan het begin van uw opsluitingsperiode gevraagd werd of u redenen had waarom u niet naar uw eigen land kon terugkeren, liet u na enige problemen in uw thuisland te vermelden, en stelde u slechts dat u uw kinderen niet wilde achterlaten (zie vragenlijst d.d. 23/3/2017). Ook toen men u via een Dublinprocedure wou overdragen aan Spanje of Zwitserland vroeg u geen asiel aan (zie vragen tot overname i.k.v. een Dublinprocedure in het administratief dossier). Tenslotte werd u na een controle door de autoriteiten op 14 februari 2019 opnieuw overgebracht naar het CIM. Tijdens uw verhoor diezelfde dag verklaarde u, gevraagd waarom u niet terugkeerde naar uw land van herkomst, dat u een gezin heeft in België, maar dat u geen familie of vrienden meer heeft in uw thuisland. U gaf bovendien aan geen andere bezwaren te hebben tegen een terugkeer naar uw land. (Zie formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling d.d. 14/2/2019). De volgende dag verklaarde u expliciet dat u voorlopig geen internationale bescherming wilde vragen en desgevraagd verklaarde u opnieuw dat u niet kan terugkeren naar uw land omdat u een zwangere vrouw en kinderen heeft in België (zie verslag i.k.v. hoorrecht d.d. 15/2/2019 door de sociaal assistente te Merksplas). Pas op 10 april 2019 vroeg u internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten, na bijna twee maanden in detentie en amper twee dagen voor een repatriëring die gepland stond op 12 april 2019 (zie administratief dossier). Ook op het moment dat u internationale bescherming verzocht, liet u na uw relaties met mannen te vermelden, u vermeldde wel een detentie in Nigeria in 2008, maar niet de oorzaak ervan. U maakte slechts melding van uw lidmaatschap van een Nigeriaanse sekte en stelde problemen te hebben gekregen met familieleden die lid waren van een andere sekte. Gevraagd of u nog andere problemen had met autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard, antwoordde u ontkennend. (Zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 24/4/2019, aan u voorgelezen en door u ondertekend.) Pas toen u door

een medewerker van het CGVS gehoord werd op uw verblijfplaats in Merksplas, verklaarde u, na de pauze die u doorbracht met uw advocaat, dat u relaties met mannen had en dat deze eveneens verband hielden met uw problemen (CGVS p. 11). Gezien deze bijzondere laattijdigheid, ten eerste van uw asielaanvraag in het algemeen en ten tweede van het motief met betrekking tot homoseksuele relaties op zich, kunnen reeds bij voorbaat ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw bewering in Nigeria relaties met mannen gehad te hebben en bij uitbreiding bij uw bewering niet naar Nigeria te kunnen terugkeren. Zeker aangezien u meermaals ontkende in Nigeria enige problemen te verwachten indien u zou terugkeren, tenzij het gescheiden raken van uw gezin (zie supra).

Gevraagd waarom u wachtte tot april 2019 om internationale bescherming (voorheen asiel) te vragen, stelde u dat men u al naar het CIM bracht in 2017 en dat uw advocaat u zei dat u het recht had hier te blijven op basis van uw kinderen. Daardoor zou u gedacht hebben dat u geen asiel moest vragen. (CGVS p. 14.) Zoals hierboven werd beschreven, was u in het verleden al verschillende keren illegaal in Europa en had u meerdere keren de gelegenheid om asiel aan te vragen, zowel in Spanje als in België, doch liet u telkens na dit te doen. Zowel de Spaanse autoriteiten (zie antwoord Dublinverzoek) als uzelf (CGVS p. 3) verklaren dat u nooit asiel aanvroeg in Spanje, hoewel u zelf iets anders verklaarde wanneer u pas in het CIM terechtkwam (zie verslagen d.d. 14/2/2019 en 15/2/2019, waarnaar hierboven reeds werd verwezen). U bleef nooit lang genoeg in Spanje om uw asielaanvraag effectief beoordeeld te zien en ook in België wachtte u maar liefst zeven jaar vooraleer asiel aan te vragen. Dat u kinderen heeft is hierbij niet relevant, ten eerste omdat u pas in 2014 een eerste kind kreeg, terwijl u verklaarde reeds sinds eind 2012 (illegaal) in België te zijn (CGVS p. 7, 11). Het feit dat u pas meer dan tien jaar na uw problemen met uw familie in Nigeria bescherming verzocht in België, is een belangrijke indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en **tast de ernst van de door u beweerde vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade fundamenteel aan.**"

De in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie ter verklaring waarom hij nu pas over zijn bisexualiteit vertelt, namelijk omdat hij zich schuldig voelde en hij zijn vrouw en kinderen niet wilde verliezen, zijn niet meer dan loutere beweringen en bieden hiertoe geen verschooning. Op verzoeker rust immers een persoonlijke verantwoordelijkheid om voor de asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen af te leggen en om de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weer te geven in iedere fase van het onderzoek, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De behandeling van een verzoek om internationale bescherming geschiedt overigens in vertrouwen en 'schrik om bepaalde zaken te vermelden' is geen reden om uiterst essentiële informatie, zoals *in casu* de beweerde homoseksuele betrekkingen in Nigeria, onvermeld te laten. Met zijn betoog biedt verzoeker overigens geen verklaring waarom hij niet eerder in Spanje om internationale bescherming heeft gevraagd. Het feit dat verzoeker pas meer dan tien jaar na zijn problemen met zijn familie in Nigeria bescherming verzocht in België, is een contra-indicatie voor de geloofwaardigheid, minstens de ernst van zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming. Verzoekers gedrag kan immers bezwaarlijk getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De in het verzoekschrift ontwikkelde argumentatie dat zijn raadsman de zeer logische juridische strategie heeft gevolgd om een gezinshereniging te bewerkstelligen, kan niet volstaan om verzoekers handelen te vergoelijken en vermag dan ook geen afbreuk te doen aan voorgaande overwegingen. Dit klemt des te meer daar verzoeker wél een gezinshereniging heeft ingediend. Hieruit blijkt dat verzoeker zich duidelijk heeft geïnformeerd naar manieren om zijn verblijf in België te regulariseren. Uit verzoekers gedrag en zijn uiteenzetting in het verzoekschrift blijkt dat verzoeker met de door hem ingestelde procedure niet zozeer internationale bescherming tegen een vrees voor vervolging in zijn land van herkomst beoogde doch eerder een legaal verblijfsstatuut in België wenste te bekomen, hetgeen niet strookt met de houding van een persoon die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht uit een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, zo zijn beweerde vrees op enige waarheid zou berusten, kan redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker zich tevens bij

zijn advocaat zou hebben geïnformeerd aangaande de wijze waarop hij internationale bescherming kon verkrijgen tegen de vrees die hij beweert te koesteren ten aanzien van zijn land van herkomst.

2.3.2.4. Vervolgens wijst de commissaris-generaal er terecht op dat verzoeker niet aannemelijk maakt homoseksuele relaties gehad te hebben in Nigeria:

“U kan geenszins aannemelijk maken dat u, in een homofobe samenleving zoals Nigeria, jarenlang een homoseksuele relatie had, al sinds uw kindertijd.

*Aanvankelijk stelt u dat u op uw 15 of 16 jaar voor het eerst met een jongen sliep, F.(...) genaamd. U stelt dat F.(...) een goede vriend was en bevestigt dat jullie eerst gewone vrienden waren. (CGVS p. 13, 14.) Gevraagd hoe deze vriendschap dan evolueerde naar een seksuele relatie, stelt u dat jullie het elke keer deden als jullie samen waren, dat jullie douches namen en samen masturbeerden. (CGVS p. 14) Opnieuw gevraagd hoe dit begon, stelt u dat u reeds toen u acht of negen jaar oud was probeerde seks te hebben met uw vriendje. (CGVS p. 14) Hoewel de relatie duurde tot u 20 of 21 jaar oud was, stelt u met betrekking tot F.(...) nooit twijfels gehad te hebben met betrekking tot het onderhouden van relaties met een andere man (CGVS p. 16). Gevraagd hoe u zich voelde toen u zich realiseerde dat u op mannen viel, terwijl dit niet geaccepteerd is in uw land, stelt u vaagweg dat u het wist toen u naar Europa kwam, in 1999 of 2000. Erop gewezen dat u ook in Nigeria de relatie reeds verborgen hield en opnieuw gevraagd hoe u zich daarbij voelde, bij het feit dat jullie zich moesten verbergen, stelt u slechts dat u het inderdaad verborg, dat u vrienden was en bij elkaar ging eten. (CGVS p. 15.) **Het is opvallend dat u in de context van een land als Nigeria, waar homoseksualiteit sterk veroordeeld wordt door de maatschappij in het algemeen en waar homoseksuele daden zelfs strafbaar zijn, geen enkele twijfel, angst of frustratie lijkt te voelen in verband met uw homoseksuele relatie**, die u nochtans omschrijft als liefdevol (CGVS p. 15). Het ligt nochtans binnen de verwachtingen dat iemand die in een homofob klimaat leeft en ontdekt dat hij homoseksuele gevoelens heeft, niet alleen positieve, liefdevolle gevoelens ervaart, maar ook last heeft van gevoelens van twijfel, angst, frustratie,... Uw verklaringen over uw eerste, langdurige homoseksuele relatie in Nigeria, komen dan ook bijzonder weinig doorleefd over.*

U stelt dat u zich pas realiseerde dat het (homoseksuele relaties onderhouden) in Nigeria niet echt geaccepteerd is toen u naar Europa kwam. Gevraagd of u het dan voordien niet verborgen hield, als u niet wist dat het een probleem was, stelt u dat u niet wist dat je zou opgesloten worden of dat het tegen de wet was, maar dat u wel wist dat ze het niet leuk vonden. (CGVS p. 14, 15.). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat homoseksuele relaties in Nigeria in de jaren negentig ook reeds verboden waren, dat er erg negatief over gesproken werd en dat de meesten homoseksuelen hun relatie daarom verborgen hielden, uit vrees voor ernstige vervolging (zie informatie in het administratief dossier). Van iemand die jarenlang een homoseksuele relatie onderhield, tot op het ogenblik dat hij een volwassen man was, kan niet aangenomen worden dat hij pas na zijn 25e, op het moment dat hij in Europa aankwam, beseftte dat men door het onderhouden van homoseksuele relaties in Nigeria in ernstige problemen kan komen, zowel in de familie als voor het gerecht.

Ook uw verklaringen over de aanvang van uw affaire met D.O.(...), de man met wie in 2008 een affaire gehad zou hebben, zijn weinig doorleefd. U ontmoette David nadat u in Nigeria aankwam. Gevraagd hoe u begreep dat hij ook op mannen viel, stelt u dat hij heel de tijd bij u was en u hem in uw buurt toeliet (CGVS p. 12). Gevraagd wanneer u begreep dat hij ook op mannen viel stelt u dat het na enkel dagen was en herhaalt u dat hij steeds in uw buurt was. Gevraagd hoe jullie het dan duidelijk maakten aan elkaar, stelt u slechts dat u het hem duidelijk

probeerde te maken. Gevraagd hoe u dat deed stelt u dat jullie samen sliepen, dat hij in uw kamer was en u hem toegang gaf tot u spullen. (CGVS p. 12, 13.) Gezien de homofobe samenleving waar u zich bevindt op dat moment, en de risico's die het aangaan van een homoseksuele affaire met zich meebrengen, zeker op een moment dat u pas terug in het land bent en iedereen u wil zien (CGVS p. 12) zou men verwachten dat u meer doorleefde verklaringen kan geven over de manier waarop dergelijke (door de maatschappij sterk veroordeelde) affaire tot stand komt.

Uw verklaringen over de homoseksuele relaties die u in Nigeria zou aangegaan zijn kunnen in het geheel niet overtuigen.”

Behoudens loutere kritiek brengt verzoeker geen concrete elementen noch dwingende argumenten bij ter weerlegging van voorgaande pertinente en deugdelijke motieven, die allen grondslag vinden in het administratief dossier. Verzoeker voert aan dat de term “weinig doorleefd” standaard lijkt te worden opgenomen wanneer het CGVS over een homoseksueel asielrelaas dient te oordelen. Hij voegt bij het verzoekschrift de notities van zijn raadsman gemaakt tijdens het persoonlijk onderhoud van verzoeker met het CGVS waarbij hij aangeeft dat zijn raadsman een geheel andere indruk had tijdens het interview dan wat in de bestreden beslissing gemotiveerd wordt.

Inzake de nota's genomen door verzoekers raadsman tijdens het persoonlijk onderhoud, merkt de Raad op dat het de taak is van een advocaat om de belangen van zijn cliënt te behartigen, waardoor deze nota's geen objectieve bron uitmaken. Bij gebrek aan objectiviteit zijn deze nota's derhalve niet van die aard dat zij de vaststellingen van de commissaris-generaal kunnen weerleggen. Deze vaststellingen zijn immers gesteund op de notities van het persoonlijk onderhoud dat is opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen onjuist weer te geven en als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit biedt. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Nigeriaanse samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Uit de uitgebreide en pertinente motivering in de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker er niet in slaagt de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid alsmede zijn beweerde homoseksuele relaties met F. en D.O., onder meer gelet op de homofobe context van de Nigeriaanse samenleving. Met het bekritisieren van de gedane bevindingen van de commissaris-generaal en het vervolgens louter verwijzen naar de nota's genomen door zijn advocaat tijdens het desbetreffend interview, weerlegt noch verklaart hij de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

De aan het verzoekschrift gevoegde prints van het online profiel van verzoeker op de website tagged.com en de medische documenten, vermogen geen ander licht te werpen op voorgaande overwegingen.

Het hebben van een profiel op 'Tagged', wat niet meer is dan een sociale netwerksite, betekent immers niet dat verzoeker daadwerkelijk biseksueel is, laat staan dat hij de beweerde homoseksuele relaties in Nigeria heeft aangegaan en ten gevolge hiervan problemen heeft gekend. Gebruikers van 'Tagged' kunnen bovendien zelf hun profiel bewerken en eender wat erop vermelden. Bewijze hiervan de 'Relationship Status' waar 'Single' is aangeduid, terwijl verzoeker een partner en twee kinderen heeft. Dat verzoeker zich blijkens het profiel voordoet als 'Gay', bewijst dan ook allerm minst dat verzoeker daadwerkelijk biseksueel is. Dat verzoeker enkel met mannen zou communiceren al evenmin en weegt bovendien geenszins op tegen de eerder gedane vaststellingen die de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen ernstig ondermijnen.

Wat betreft de medische verslagen, stelt de Raad vast dat deze aantonen dat verzoeker in 2016 verschillende afspraken had op de afdeling gastro enterologie in het ziekenhuis netwerk Antwerpen en dat hij er van 9 juli 2016 tot en met 13 juli 2016 opgenomen werd voor het laparoscopisch overhechten van de maagperforatie. Dat verzoeker lijdt aan een aandoening die veroorzaakt werd door anale seks en dat dit een gekende situatie is voor homoseksuelen, kan uit deze medische verslagen niet worden afgeleid en betreffen niet meer dan blote beweringen.

2.3.2.5. Wat betreft de bewering dat verzoeker deel uitmaakt van de Elye sekte, terwijl zijn familie tot een andere sekte behoort en hij hierdoor problemen heeft gekend, wordt in de bestreden beslissing toegelicht op welke grond de commissaris-generaal tot zijn besluit komt. Dit motief wordt echter door verzoeker in zijn verzoekschrift op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht zodat dit onverminderd overeind blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

2.3.2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming ten opzichte van Nigeria.

2.3.2.7. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1 en § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Nigeria zou hebben gekend of zal kennen.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Nigeria actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER